

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) om afslag på fuldbyrdelse samt begrundelsen herfor,
- 2) hvis det viser sig umuligt at fuldbyrde bevissikringskendelsen, fordi det omhandlede bevismateriale er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke findes på det sted, der er anført i kendelsen, eller fordi det ikke er angivet tilstrækkelig præcist, hvor bevismaterialet befinder sig,
- 3) om udsættelse af fuldbyrdelse og begrundelsen herfor samt om muligt udsættelsens forventede varighed,
- 4) om ophør af grunden til udsættelse,
- 5) hvis politiet i forbindelse med fuldbyrdelsen og uden yderligere efterforskning finder, at der kan være behov for at iværksætte efterforskningsskridt, der ikke var forudsat fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da kendelsen blev udstedt,
- 6) hvis kendelsen viser sig ikke at være blevet fuldbyrdet i overensstemmelse med lovgivningen, og
- 7) hvis en anmodning fra den kompetente myndighed om iagttagelse af særlige formelle krav eller en særlig procedure ikke kan imødekommes.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1, nr. 1-4, skal ske skriftligt. Underretning efter stk. 1, nr. 5-8, skal straks bekræftes skriftligt, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmoder herom.«

§ 14. Krav om refusion af erstatningsbeløb, som er udbetalt i henhold til retsplejelovens kapitel 93 a i forbindelse med fuldbyrdelse af en beslaglæggelseskendelse udstedt i en anden medlemsstat, fremsættes over for udstedelsesstaten af justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, medmindre skaden eller en del heraf udelukkende skyldes danske myndigheders handlemåde.

9. I § 14 indsættes efter »beslaglæggelseskendelse«: »eller en bevissikringskendelse«.